

[Westh]

nes Dyrtidsfond giver bedre muligheder end tidligere for mere erhvervsaktiv kapital. Regeringen søger også gennem sin generelle politik at sikre, at de midler, der findes i samfundet, placeres i aktive og ikke i passive investeringer.

Som industriministeren har sagt, står vi over for nogle vanskelige år også for industriens vedkommende. Vi tror imidlertid på, at vi kan klare vanskelighederne, hvis vi samarbejder om at løse problemerne. Socialdemokratiet og industriministeren vil i den kommende tid bruge mange kræfter på i samarbejde med folketingets partier og erhvervslivets organisationer at udforme en industri- og erhvervspolitik, der kan øge vores konkurrenceevne til glæde for både beskæftigelse og valutaandtjenning.

Formanden:

Inden jeg giver ordet til hr. Arne Christiansen, skal jeg give forespørgeren ordet for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg takker. Det drejer sig om, at jeg havde fået et forslag om motiveret dagsorden lagt forkert ind i bladene og ikke nåede at få det fremsat. Jeg skal derfor fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget udtaler, at jo højere indkomstskatten er, des højere er erhvervsvirksomhedernes lønudgifter, og derfor er den direkte vej til bedre konkurrenceevne i erhvervslivet størst mulig nedsættelse af indkomstskatten.

Tinget går derefter over til den næste sag på dagsordenen.«

Formanden:

Der er fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår i den videre forhandling.

Arne Christiansen (V):

Jeg noterede mig, at forespørgeren selv foretog en afgrænsning af emnet, idet han nævnte landbruget, men koncentrerede sig om byerhvervene. Det må nok være rimeligt, når man læser teksten i forespørgslen, synes

jeg, at understrege, at erhvervslivet er andet og mere end byerhvervene, også når man ser på valutaandtjenning og beskæftigelse, men jeg er glad for afgrænsningen. Der har jo været lejlighed til – og bliver det nok også i fremtiden – at diskutere det andet hovederhvervs vilkår.

Jeg vil gerne takke ministeren for, at han fremhævede en række kendsgerninger, der i høj grad tjener til at belyse industriens og de mindre byerhvervs vilkår. Det var vel jordnære betragtninger uden de store visioner, men jeg forstår også, at vurderingerne gælder for årene 1980 og 1981.

Jeg finder, at vi, inden vi kigger på de hjemlige vilkår, hvor min opfattelse nok afviger en del fra industriministerens, på nogle områder måske også fra forespørgerens, må notere, at udefra har industrien i én henseende fået andre vilkår i 1970'erne: EF har som en af hjørnestenene en toldunion, der har givet industrien nye muligheder.

Herhjemme har politiske beslutninger derimod virket i modsat retning for industri og for erhvervsliv i almindelighed, og der kan derfor være god grund til på baggrund af stadig voksende hindringer gennem lovgivningen at complimentere industrien for den udvikling, der produktivitetsmæssigt og eksportmæssigt trods alt er sket i det sidste årti, jævnfør hvad industriministeren beskrev for et øjeblik siden. Problemerne for erhvervslivet er store. De er ikke selvskabte af erhvervene, men som sagt skabt af en fejlagtig politik.

Da erkendelsen heraf måske lidt langsomt voksede frem hos regeringen, gjorde den ikke, hvad man kunne forvente, nemlig for at gavne valutaskabende erhverv at bestræbe sig på at skabe et bedre klima for industrien, for erhvervslivet i det hele taget, for at gavne valutaandtjenning og beskæftigelse. Man skærpede reglerne for investeringsfradrag, man skærpede formueskatten, man skærpede selskabsskatten. Vi har dobbeltbeskatning af aktier, og vi oplever, hvordan dette automatisk fører til stadig flere inaktive investeringer. Man lod i vid udstrækning lønudviklingen fortsætte, selv om der var tilløb til enkelte begrænsninger. Det betyder eksempelvis i dag, at omkostningsforholdet mellem England og Danmark er 2:1. Man gennemførte, det erkender jeg, en nødvendig prislov, men den har fået en række utilsigtede virk-